ja ea sees hukka ja nurja läks. Temmal ollid kawwalad pettised wannemad, kes isse wargust ja üllekohto noudsid ja sallisid, ja emmast öölDi, et ta, temmaga käima peäl olles, paljo wööro asjo olli ennesele kiskunud. Se warga mötte ja tö käis ehk emma ihhus jo lapse hinge peäle, ja pärrast ta näggi ühtepuhko sedda patto teggewad, ja hakkas nüüd ka seddaarmatsema. Siiski ei woind ta sellepärrast wargust wabbandada; sest se olli ikka ta omma sü. Iggaüks innimenne saab mitmel wisil ommast süddamest kurjale kiusatud, agga ei ellades wäggise aetud sedda teggema. Ikka jääb tal weel moistus kätte, mis läbbi ta ommad kurjad himmud woiks tallitseda, kui agga tahhaks, ja südda tunnistab ikka ta wasto-

to, ja ei kida sedda heaks, et ta patto sellepärrast teeb, et teised, ehk olgo need kül ta ommad wannemad, sedda tewad. Nenda olleks ka Maddis sanud selle kiusatusse wasto pannema, agga ei ta wiitsind. Ja kuida ta aaw awalt wähhemast wargussest suremale joudis, sedda nüüd kuulge et öppiksite essimesse patto tö eest, mis wahhest ei panda mikski, eñnast hoidma, sest nenda kui wähhema hallika soned wimaks jöeks sawad, nisammoti jooswad essimesse pattohimmud wimaks sureks patto-merreks kokko, kui nemmad ei sa lämmatud.

Maddis olli alles pissoke pois, kui tedda ühhe ausa hoolsawa wööra perremehhe ette kaswatikkuks pandi, kes kül illusaste tedda öppetas. Siiski ei ta seis-

)(nud

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1797, lk. 17